צפת - עיר המקובלים והניסים הגלויים

[illegible] שסבר שהשילוב הייחודי שלהם של אמי ארתם יוכל יצחק לוי. "פגעו במיסטיקה הציונית הדתית של "המפרש". טעה בגדול מתברר כי כבל שהמשפחה בתור "המפרש" מארחים על עתיד, סודי לשתף הנס יישארו באר מסוך מות שכלל לא ביש להם.

כך, למשל, בעיר כמו צפת שבה מאירות כ"נ מיחות רב חנים, במקום באריכות בספרי הקבלה (על הגלגל), והוא כך רוע עיר המקובלים, מתפללים לאושיות גם מוסדות גלויים רבי הם ביומו, והנוכחות העיקרית מהם היא רוזקא המפרש".

מי היה מאמין שרוסים, לאו דווקא שומרי תורה ומצוות בלשון המעטה, יתפקדו בהמוניהם למען המפרש"ל והם, שלי חלקם אין גרוש על הנשמה, משלמים כלב סוב הציונית עבור "מי משקר". ובעוד הם נוהרים להתפקד, באים חסי ר מסיבה, לא בבגדים אלא במאותיהם ומבקשים ומתוך נגים להתפקד עבור המפרש"ל. גם הם, העניים המהדים, הזילים להצדיע את הפרוטה האחרונה מקופה המיסכן שלהם והלבו שיהם להתפקד למפרש"ל. יש אשר שלים בע ליהן סף לצפת ותראו איך ש"מניחים שרוסים מתפקדים עבור המפרש"ל לבבד ולהתפרנס.

אני חושש שולק מהפארים יקבלו את הכתוב כאן כאמת לאמיתה ולא בציניות לעגנית. אז נסיע לרוסים בשבת, כאות מתושבי צפת, שאין סיכוי כלל שיצביעו עבור המפ רל"ל בבחירות לכנסת, מתפקדים עתה ב"מיפקד המפרש"ל". ככל משרכת בחירות לכנסת מצביעים בעד המפרש"ל כ־700 איש. ה־700 הללו מוכרים פחות או יותר וכל מוסד מעבר לזה, אשר חדרו במאות, מעורר שאלות לגבי סיכ המיפקד מלו. או יאמר השונה: "כן, יהיו התפקדות בגלל נפוצי המפ רל"ל בצפת שעשויים גדולות ובצדקה". יתכן, אם כי גם כה עוד לא אירע בצפת, גם ביסיה הבחירות של המפרש"ל. שאלים מתושבי העיר יצביעו בעיה בבחירות לכנסת.

ולאן כל זה יובילו יש בצפת כמה עסקנים חשובים של המפרש"ל. ניקוי־דוברים אמיתיים, שפקידים וזנים המזוהים עם המפרש"ל, אך הללו לא יניעו כלל להעיד המפרש"ל לפ חוד התמיכה שמקבה הם נהנים. שכן, הם יידחפו על־ידי הד שנים המתפקדים שכל קשר בינם למפרש"ל הוא אפילו לא מקרי.

אליעזר מלי) השאפס, נאמן הציונות הדתית שינק מחלב אמו ובביה אביו ר' שלמה יוסף השאפס ז"ל את משנת השיעמ"ר במהירות, עלול שלא להגיע להצבעה הכמותו יהנו עמאר. יעקב מכן חיזר מכון, מחזיק המפרש"ל בצפת.

ומה שקורה בצפת קורה גם בירושלים בשכונת מסרי מות. האם בשביל זה צריכים את המיפקדי בשכונת הירוש למיות שבהן המפרש"ל סיכלה אלפי קולות בבחירות לכנסת. מספר המתפקדים עלוב. נכון לכתיבת שורות אלו היה רשן ירה ארד ז"ל, ושילו בשכונת שוקולית למען המפרש"ל בבחירות לכנסת רק ביניו - פחות ישנה התעוררות ללא כל פרוטרזיה למצבי הבצורה בעיר בזמן אמת.

טלפנתי להשאפס טל"י ושאלתי אותו מה קורה השבוע תו היתה כי לפי מצב הענייניים כרגע, נראה שהוא יחזרו יותרנו על הבחירות הפנימיות במלכ. האם זה אומר כן לנחד שלישי שלא שנה פרחי למפרש"ל ולהשתעמם" בשום מצב. אחיו אבריהם, הפקיד, ויקסודוס באוניברסיטה בר־אילן, תבר מרכז המפרש"ל ובאחיו מהיישבי משנת תורה ועבודה ולכבה למעשה, עלול גם הוא להצליח לפרוש מהמיזדוך הזה.

נשאלת השאלה, מי מניח אלפי קולות של מתפקדים [illegible] לשעות מרוע לתת ל"יבלני שלחתי יגם אם יאמר כ שלחי יידעים ויכיר שהוא לעסקנים מסויימים משום כ מתפקדים, "אמנם בשר בי: נעשה יכיפקד אשר לייהיר על קולות־הם של חסרי בוסרים במיפקד הציונית הדתית "ואפשר להם להצביע מפרל"ל בבחירות לכנסת או יישות מסקטית. אלא אם כן יחי מהפך בהנהגת המפרל"ל יש יד עניין בקיומו של הציבור החרדי.

הציפה השפה לבצע ארפצ"ית אחרית במקום מיפקד, וד רבי אפשרי במיוחד בציונות הדתית שהוא פרוצה של כר חות הפעילים בה. בציונות ל"אמנה" ושיכובי מתוך "אמנה") בציונות לחוד הציפיה מלי, בציונות לעולם התורה, בציונות לאקסיה ובציונות למי שמכנים "בעלי מקוים" כלל הציבור.

לא שכחתי את הקריבה ההיתי אלא שכחתי את ציבור העי לים. וזו נסיס למחשבה וכראי ליישם את הדעיות יחד שוקא משקול של רבים. המפרל"ל עשויה בפני סכנה מיסיבית חבר פנה נשפה ציוניות אלטרנטיבית.

מחפרסם על לוח המודעות

המכוז להזן מתפרסם שפה על לוח המודעות של הישיבה האכסולוגית אמיתית כפר־עזיון.

בשיעור לשון לבינתה ורב הפיעה הכוזה ש־של קר־ נ"י לתלמידים נשפעים לכתיבה ובניהם ותלמידיה. מתניה פרידלין, נער תמים וישר, כתב מה שכתב מתוך ערן של רגשות אישה לכלי המשפעות הזה, וה בוות הפרטני שכר בי בן נראני שכל תלמידי הישי בה. ישקרו את רבניו. אם כי זיה תלוי ועומד - וזיה הרבר מתפרסם על לוח המודעות בכל בישות בתי המפר הדתיים ועל המפעד בבית בשבל המודים.

**הנה דפרי של מתניה פרידלין ללא ש־יכוב ל־ שלמותיה יש השפעה שלילית ניזלה על המתבגרים תוות מהישיבה של ושר הצבורה, על רוב התבגים וה שכבות. ותלמידיה "מעשירה" את אנשי הגילים של נשים ונשרות בגילים בוגרת ומנות, שתלמידות הם הנוכחות מתבשה, ומתבקשת לחזרים, וכן לשבבים אחים. או למה אנחנו מעים מה בלבן ונחה, למרות שאנחנו מודעים להשלכות שלהן ואם זה נוכע מעשי מתפר ש־נשיהם הדתים רבים מהמגדים לבשה שיהם, וכבל זאת מרשים לילדיהם, ואולי לעצמם, לשהות שעות מרובות מול "רעיון משחרר", שכן, בשפים להתקשם ולהציף זיי, מתעיין עם הנושא זה מר הם. או בנקן שזה מרגש אותנים, או נכון שזה מעביר את אמנכו, או נכון שזה אין לנו את זו לשעות שעניינים בזה, אנחנו מרגישים כפי מכפי בלי ספק, שיש נואשות לפר מה יוכית של קשרים. ולכן, יפר מרשים להתקשם נגר אמנכו הזה, בפרשטים את עצמנו, הבית בהלות, בשביל שיוכי שם יותר."

העולם הבא

ומסרי שיחה של יחזיא רבי יעקב שרש שלישים

מדרשי לכאר כמה רשים בעניו בן עדן וניהנם. יחזיא שמצפיע חרים אבר אמתי התחילה להתעסק בנושרי הנחשה שמים בעולם מיזם שמפסיק לרשי בדישות על ניהנם ובן עדן. יחשה הרשי להפ סיק לרשי בזה. הפרשנו, נמיא רשי להשרים בתוך הלבנות את עניין זה של בן עדן וניהנם. הסיפר שרשים ועלו לרשי על זה, משמה כבר שהרשם מביניים כראי את עניין בן עדן וניהנם וקשה להם לרשי הרשי שהרשם מביניים אחרו. ולכן, מהמשיה לבאר קשה מרשים אלו. האי של באר הרשים הישב ובשטל בדרי אריסות בחולה, אלא שהרי לנו כאן מסים לזה. אבל, בכל אופן, יכיח לבאר מעם את הרשים האלה.

א. במשנה במסכת אבות נאמר שה שעה אחת של יחי עולם הבא יותר מכל חי עולם הזה, ופירוש הזה שאף אם יחבר את כל תענוני עולם הזה שהוא לכל האנשים שבעולם פיום מיראת יעולם הבא אין יחי שקיל אף כרגע אחר של תענוג פיום לנשמה בעולם הבא.

ב. ילפי שני מבאר במפרשים בקרקשים, שאפילו שבעים שנה יסרים בארון בעולם הזה אינו שקיל ביפרשים פיום לנשמה בשעה אחת בעולם הבא.

ג. מבראשי הענין שהוא ענינים הוא מכל בעולם הבא הם בעצמו הרבר יחיד נחידה מאשר בעולם יחי וחלק מרבדים פיפרשים על זה יבר ביכל בספר תורת האדם בשער "בעמיי", שלנו בכל עניין ענין מכל שבעולם הזה צריכי יבדי אם הם לנוח או לנשמה. שאם נאמר שיש לנוח בלבד - לא יהיה יהיה שיהי נוח אך מה בלא נשמה אין יהיה אבל אם נאמר שהוא לנשמה בלבד, אין יהיה אחר לא יהיה שיהי הרשרשר אין לנשמה בנוח יהיה שיהיה ריח. שהרשרשר יהיה הרשרשר הם בעיקרם לנשמה. אלא שבעולם שיש לנשמה גם מהילא גם הרשרשר מיהנים בשער יחי ונפרע.

ד. יתבר בעולם הבא שני התענוגים הם שני אחר, אבל עניינם הוא שהם תענוגים יותר פשרים לנשמה בילא מלכתם של הנוף וכן לאחד נוסא, עניי המכל, הוא שני שבי שפיעתו בעצמה בצורה יותר פשרה ביותר שיהי יותר הבל בעולמות יותר חומר.

ה. משר למה הדבר חימר לאדם שהמוא למלך כשר הם יגר עליו המלך עונש מרקות על יחי יענו לי שהי בריחתו, או הם מכות חזקות בפשים על יחי בשרת שהרא, או הפרשים מכות בפשים על יחי אבל בשי מלובשת בבשמה עבה, שבשעם אינו מרגיש בשכר, שהרשי פרשי לי הר מישים בהפסק בשפר שהשם שלא בהפסק בשפר. וכן על יחי זה לענינו כל התענוגים הנכבל של השרם בעולם הזה הוא בהחיבר של בשפר עבר יחיי התענוגים יהנכל בעולם הבא הם כלא שום מהיבר.

ו. יעיי בהבל בספר תורת האדם שאם בשעך הגשמל ועם הש"ן עיילים באריכות יכאו הנא רק מעם מרגיש שכוא, שכמו שבעולם יחי אם שיהיה נוח גם בעולם הבא יש מציאות רוחנית שנקראת אם יחיא שיהיה לאש שבעולמות הזה ובכוחו של אש רוחנית זו לשרוף נפ מות ולא שבגיהנום הוא סוג אש כמו בעולם הזה.

ז. אם יחי אדם יכול לחדש מקצת מן המתקת של התענוג הישיר כמו בעולם הבא יחי אתמלא בחשק עצום יגדא לעבודת השם יתבר וכל תשות עולם הזה. הוי נמסים בפני האוכן מחלש. וכן לצדיק גמא, אם היה אים מבין מקצה מן המתקת מהכבל הישיר כמו בניהנם יחי נבנם כלם פוד אימים מכל רבי שיש בו שכיא של עכירה. ברם, כר שהעולם הזה יהיי עולם הבחיר, הבחיר הקדוש ביותר הוא מבבי אחר את יכלת הדבר. אבל, מכל מקום, צריך האדם לשכלל לחבבנו במה שיותר בדברים אלו שעל ידי זה יתעדי כלם השק נפלא לעשיית רצון השם ושיה- עצום מלעבוד על רצון השם.

ח. הנה מלבר מה שהעבאר בגולל השכר בגן עדן לעומת תענוגי עולם הזה, עדי יש בזה ענין בגלל אחר, שהשכר בגן עדן הוא בגוף וכמו שכתב הרמב"ל שענין השכר בעולם הבא אינו בענין שכר שמשלם אדם לחברי בעולם-הזה על המץ שקבה ממנו, שאם נפר לשלם כל השכר ממילא מצד מלשלם עוד. לא כן השכר בעולם הבא אי שהרמב"ל האדם כבר פי כמה ממצותיו עדיין משעיר לקבל השכר, שהשכר הוא נצחי לעולמי עולמים בלא הפסק, ויתירה מזה שהעלי השכר יגדל. ביחס שעל ידי השכר שהוא יחיבי ויפרש מזרכו האדם יותר יחיבר ועשר יאר לעד שכר.

ט. יתבר אף שעיקר המרענן הגבהה הוא בעשית האדם את המצוות ברוחניות מהפארות מכח אהבת השם ומכח יראת הרוממות אלא מכח יראת העונש, או מכל מקום ודאי שבגדר לכל אדם גם יראת העונש ודיעה השכר הגדול של המצוות, שעלי מפרשות נדולים להתבעל מפר תורי הדע, והרמב"ם ג"ל הם השכיח נדול לענין זה שידע האדם שאי פעם מהימעות ממצוי או מעשיית עבירה אינו מרויח, שכל הד זה עולם הזה כאין וכאפס לעומת משהו של שכר בעולם הבא.

י. יבינו הקוראים יעקב נצל היה אשר שמעיקר היראת שמים הוא שרבוי האדם שלהיכשל באיסור הוא כמו לשעות סם קשל האם יניאו לאדם בקבוק שכתוב עליו קשל מסוכן ומתוס משקר הוא צמא מאד ויבוא ויוד שלי יאמר לו ידוע לי היטב שבקבוק יש משקה רגיל ולא קשל לא ירצה לסמוך עליו אפי שכתוב בסימן גבוה מאד וכך צריך להתייחס לדבר שיש בו חשש איסור קל אפי כמה וכמה באיסורים חמורים בעוה"ש שיש בהם כרת שיעורי שכרו הגדול והנורא ניהנם, שצריך לזה רגיש שזה עד הדבה מעבר לדעל.

schiffs@013.net.il